

гр. Тръвна — обичайното място на поета.

ВРЪЗКИТЪ НА П. Р. СЛАВЕЙКОВЪ СЪ ТРЪВНА

Малкото балканско градче Тръвна е мѣстото съ което живота на П. Р. Славейков е свързан най-много и мѣстото което той е обичал. Въ книгата на неговия синъ Р. Славейковъ иммиграме единъ цитатъ отъ едно писмо на П. Р. Славейкова до Панаузова, въ което той пише: „учителъ съмъ въ Търново, но като трѣвненецъ ужъ съмъ спитропъ на трѣвненското училище“. По-нататкъ Р. Славейковъ казва: — „Трѣбва да отбѣлжимъ, че баща ми е много обичалъ Тръвната и дори въ писанията си тукъ-тамъ я нарича „на баща ми селото“ (тоя изразъ още по силно доказва теснитѣ връзки на Славейковъ съ Тръвна) За пръвъ пѣтъ П. Р. Славейковъ става учителъ въ Тръвна презъ 1849 г. Тукъ учителствува въ три години подъ редъ и още толкова, ако не и повече, тѣ прѣкъсване. Р. Славейковъ пише: „Баща ми се оженилъ въ Тръвна презъ 1853 г., за дъщерята на единъ отъ трѣвненскитѣ първаци Иванчо Райковъ. Въ деня на свадбата баща ми ималъ калеври, но нѣмалъ чорапи, та заелъ такива отъ съседитѣ, които забравилъ да повърне, та хората дохождали да си ги искатъ“. Семейството на П. Р. Славейковъ имало за постоянно мѣстожителство гр. Тръвна За друго едно по важно събитие Р. Славейковъ пише: „Успоредно съ превода на светото писание, баща ми продължи и публицистическата си дейность съ издаването на в Гайда, началото на който датира още отъ Тръвна“. . . Презъ две, презъ три години баща ми си дохождаше отъ Цариградъ въ Тръвна и това бѣше събитие за трѣвненци и празникъ за насъ, децурлигата.

Баща ми имаше единъ кръгъ вѣрни приятели въ Тръвна, съ които кореспондиреше.

Щомъ бащинитѣ ми приятели въ Габрово, па и въ Търново, чуеха за пристигането му въ Тръвна, тѣ идѣха да го навѣстятъ. Преди арестуването си, презъ 1875 г. баща ми отиде презъ Ст.-Загора отъ Габрово за Тръвна, за да прибере семейството си. Презъ освободителната война той бѣше назначенъ за Тръвненско — Дръновски околийски началникъ.

Когато руситѣ замислили да минаватъ зимно време презъ Балкана, тѣ почватъ да разпитватъ, кой може да имъ даде най-точни сведения за проходите и тѣхната достъпность презъ зимата. Отъ всички страни посочватъ баща ми. Тогава тѣ го повикватъ отъ Тръвна въ Боготъ на 17. XII. 1877 г. Той останалъ въ разпореджане на генер Скобелевъ и участвувалъ въ самото изпълнение на похода, заедно съ щаба на Скобелева. Презъ време на преврата въ 1872 г. баща ми билъ интерниранъ въ Тръвна.

Поздравления на Балкана

Ахъ, жале н' та жале е
 Мойто сърце илето
 Сърце ядно, сърце страдно
 Ахъ при мене не е то
 Силното ми, сърцето ми
 Тѣхъ не е горкано
 Тие с' тано, то е тано
 Горе на Балкана
 На валецъ сте, та дявецъ сте
 Дивия лий Балкана
 Тирозино свѣта мила
 Газаро на аслани.

Гѣ да ходя да се оскантъ
 Тѣхъ сърце ми иша
 Ахъ мило е, ахъ гадно е
 Башино огъне
 Гѣ да бѣда, какъ да бѣда
 Неучебни харю
 Воице ми е та не ми е
 Свѣде благодарно
 Наполе ли край море ли
 Висите мене иали
 О тпаканси гори дивни
 Хвани и могили
 Много здраве съ сѣбъ покрити
 Плевнини висили
 И т' вали тии хладни
 Донии дълбоки
 Много здраве на васъ илти
 Слѣсти дълбоки
 Вакъ лесовъ, вакъ глестани
 Зелени морави
 Мѣо здраве накъ балкански
 Водъ среброструйни
 Вакъ лѣнени водопади
 И пощи бѣни
 Много здраве добри стрѣлини
 И ени бездѣлни
 Вакъ усла влѣни тѣни
 Пещери мрѣни.

О, клде сте, я излезте
 Въра ви прѣкъ мене
 Та земете отнесете
 Туй ми поздравление
 Туй ме хѣри да живѣа
 Честия ми проклето
 Тано ми е, тано ми е
 Тано ми е сърцето!

